

защото въ нея върлува смъртоносната за европейцитѣ тропическа треска, болестъта „бери — бери“ и други страшни болести.

Искаме ли да се запознаемъ съ това царство на тропическитѣ гори и съ тѣхнитѣ многобройни обитатели — дивитѣ звѣрове, нека се качимъ на една лодка съ нѣколко индианци и да поплаваме по р. Амазонка нѣколко десетки километра...

Рано утро. Въздухътъ надъ рѣката е свежъ и прохладенъ. Отъ блестящитѣ листа на дърветата и отъ покрива на нашата лодка капи нощната роса, като че ли е валѣлъ дъждъ. Отъ време на време подухва слабъ вѣтрецъ. Рѣката е гладка като огледало.

На хоризонта се показва свѣтлия дискъ на слънцето, което съ своитѣ нѣжни лъчи пробужда безчисленото множество животни. Но звѣроветѣ и птицитѣ не се пробуждатъ тъй лесно. Тѣ се потайватъ още въ леглата си, избавени презъ хладната нощъ отъ душната и непоносима дневна горещина.

Следъ малко, по върховетѣ на дърветата се виждатъ вече много маймуни, които съ силни виковете, обърнати къмъ слънцето, го поздравляватъ. Вамъ се струва, като че ли слушате хоръ, който пѣе хвалебни пѣсни на слънцето.

Малко по малко цѣлата гора се събужда. Почва да се чувствува и аромата на цвѣналитѣ дървета. Стада отъ птици плаватъ по гладката повърхностъ на рѣката, безъ да се страхуватъ отъ насъ. Цѣлията черноглави чайки се носятъ надъ рѣката, а до брѣга се приближаватъ елени и диви кози. Изгжсталака шумятъ и си подаватъ главитѣ много маймуни, едни отъ които сж голѣми, колкото ягуара, а други — едва колкото бѣлка. Безброй папагали,